

1882-12-12

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Christian Skredsvig

Arkivplacering:

Mappe 16 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

J.S. fortæller om en ide til et måneskinsbillede. Han nævner også, at han i gang med "En osteriscene". Han har været til koncert og hørt Beethovens "Eroica". Han ønsker glædelig jul.

TRANSSKRIFTION

Mappe 16

Brev nr 26

Roma 12 Dcbr 1882

Besvaret 7 Januar 83

Kjære Onkel!

Det er snurricht at begynde på et julebrev her, for her er aldeles ingen julestemning i naturen, hjemme sner det jo ireglen på denne tid, og når der så stilles grantræer til salg i gaderne og butiksvinduerne pyntes med grønt, ved man straks hvad klokken er slagen, og der er noget så hyggeligt ved julens komme på den måde. Her har vi derimod imergrønne stenege, oliven pinier og cypresser, oranger fulde af frugter og saa videre, og så har her været så varmt, sirocco med trykkende hede og heftige regnskyl. Nu i dag er luften køligere og klar, vi har atter fået et glimt at se af den så meget roste himmel her nede, og den er også dejlig, og så klar så snebjærgene står vidunderlig rene i det fjærne. Ja det er jo kun om vinteren der er sne på toppene her omkring. Det var også dejligt nu ved solnedgang, jeg kom hjem med hoved fuldt af planer om, at det dog skal blive til noget med mit 3 – 4 alens måneskinsbillede, med en fjærdedel (overdrivelse) af Roms mur i mellemgrunden, en af portene i mitten og nogle stenege til højre henne ved muren. Det skal være på den tid at månen lige begynder at lyse, akurat med en svag glorie om, og alt det andet i blåligmørke toner, bjærgene i det •2• fjærne måske mest blå. Ved porten skal der så være et par lygter som også er ved at få glorie, men kun akurat, og på vejen fra porten, skal der være en del vogne, hvis det nu bare bliver til noget, men det er et stort spørgsmål. Men får jeg fat i det, får jeg hænderne fulde så jeg ikke ved hvordan jeg skal få se noget af herlighederne her i samlingerne, for jeg har også en osteriscene i arbejde. Det vil sige, det er på en måde kun et modelstudie. Den 15de. Denne aften var vi inde hos Skredsvigs, det er så hyggeligt at komme ind i en smugle familieliv, og det bedste ved det hele er, at de bad os komme ind til dem juleaften. Jeg har gået og tænkt på om jeg ikke kunde skulke fra foreningens store julesammenkomst, for jeg finder det så lidet hyggeligt at kom juleaften et sted hvor der særlig den dag vimler med fremmede og

hvor der væntet så mange så der vist skal spises stående, og siden skal der vel danses, hvilket jeg heller ikke sværmer for på den måde, og så bliver jeg bedet ind til en hyggelig middag hos en gammel ven, får den herligste grund til at slippe for

foreningen. Kan være vi ud på aftenen titter derop, men hvad, en del af aftenen har man dog i ro, Nå, hvordan det så bliver, i hjertet kan jeg vel holde fest i al stilhed, selv om de ydre ting kan griber mere eller •3•mindre forstyrrende ind. Noget andet jeg glæder mig til er den koncert jeg skal høre i morgen. Her falder der ikke mangan musik af, ja lidt småsange inde hos Skredsvigs, og så kirkemusik, men det er rent tilfældigt om de spiller i de kirker vi titter ind i, og mange ser jeg ikke, i det hele har jeg kun været få steder, for jeg trængte til at arbejde, og det har taget så megen tid, så jeg har mange usete herligheder at glæde mig til. Men denne koncert, hvor hovednummeret er Bethovens "Eroica", den skal smage. Den 16de. Nu har den smagt, jeg kommer lige fra den og gik endda fra slutningen d.v.s. Liszt "Carnevale di Pest", den listede jeg fra for ikke at udslette den smule klang af Betoven, som endnu gemte sig i öret. Det er måske galt ikke at tage alt med, og derved uddanne öret mere alsidigt, men man må da også gjøre lidt galt for sin fornøjelse, og jeg er, om jeg så må sige, ikke musikalsk nok til at forstå eller nyde andre end de aller bedste (og så også lidt andet). Mine musikalske venner syntes at der ikke blev lagt nok vægt på de forskellige klang farver, og det er også nok muligt at de for at få det til at gå rigtig flydende havde taget det mindre nöje med enkelthederne, men endnu er jeg hedensk nok til at finde, at de hjemme lægger lidt for megen vægt på klang farverne, så det ikke hænger fuldt så godt •4• sammen, som jeg kunde lide. Men det er nok bedre at tale lidt om en anden koncert, jeg har været på i dag, og som mindst var lige så dejligt, vel især fordi at dens toner, forstod jeg bedre og ikke som på den anden koncert hvor jeg så som den blinde på farverne. Den koncert jeg nu vil nævne, blev spillet i en sal, höj til loftet og vid til væggene og med Campagnen som et dejligt tæppe på gulvet. Og blide toner grå og blålige fyldte det hele så man kunde blive tosset af henrykkelse. Muntre szherzoer manglede heller ikke, der var en campagnol som til hest drev et æsel ind på marken, og det så meget komisk ud at se ham genne det og söge at drive hesten så nær ind på det, at han kunde give det et rap, og ned af en meget skrå bakke gik det. Må jeg bede Dig ved lejlighed give Cathrine indlagte brev. Det sted i campagnen hvor jeg var, var bare få skridt udenfor Ponte Molle. – Når du læser dette brev sidder I vel i al hyggelighed i de gamle stuer, så lykkelige som så få kan være med at synge julesalmerne næste dag, men man kan jo ikke få både i pose og i

sæk, og det er godt det, ellers blev man altfor forvændt.

Gid I nu alle må få en glædelig jul så rar og skön som muligt. Med De bedste hilsner til alle og især Dig selv, Din hengivne Joakim Skovgaard

Roma 12 Decr 1882.

Kjære Onkel!

Beskræft, 7 Janu 83.

Det er overraskende at begynde på et julebrev her, for her er aldeles ingen julestemning i naturen; hjemme ser det jo ireglen på denne tid, og når der så stilles grantroer til salg i gaderne og bontaksvinduerne pyntes med grønt; ved man straks hvad klokken er dagen, og der er nægt så hyggeligt ved julens komme på den måde. Her har vi nemlig immergrüne træer, oliven pinier og cypresser, oranger fulde af frugter og så videre, og så har her været så varmt, sirocco med trykkelige hede og heftige regnskyl. Nu i dag er luften køligere og klar, vi har atter fået et glimt af se af den så meget roste blå himmel her ned, og den er også dejlig, og så klar så solbjergene står så vidunderlig røde i det fjerne. Ja det er jo kun om vinteren der er sne på toppene her omkring. Det var også dejligt nu ved solnedgang, jeg kom hjem med hovedet fuldt af planer om, at det dog skal blive til noget med mit 3-4 alens menneske-billede, med en fjerdedel (overdrivet) af Roms mure i mellemgrunden, en af portene i midten og nogle træer til højre henne ved muren. Det skal være på den tid at månen lige begynder at lyde, akkurat med en svag glorie om, og alt det andet i blålignende toner, bjergene i det

gjæms mædes mest held. Ved porten skal der så være
et par lygter som også er ved at få glorie, men kun
skindet, og på vejen fra porten skal der være en del
søgere, hase det nu bare blive til noget, men det
er et stort spørgsmål. Men når jeg får i det får jeg
komme fuldt på vej ind ved hoveden, jeg skal på de
nogle af hærskedene her i stængerne, for jeg har
også en skærm i løjten. Det er også, det er på en
mæske om et andet sted. Den 18de. Denne efter var
vi inde hos Stenderup, det er en hyggeligt at
komme ind i en smuk familie, og det holdt
ved det held at de bad os komme ind til den
jule aften. Jeg har gået og tænkt på om jeg ikke
skulle skulke fra foreningens store julekommunion,
for jeg havde det så lidt hyggeligt at kom juleaften
at held hvor der var den dag brænder med julemus,
og hvor der var mange så der var det
gode stænde, og det skal der vel tænke sig på
jeg heller ikke brænder for på den måde, og så
blev jeg lidt ind til en hyggelig middag hos en gammel
ven, for den halve grund til at rejse for foreningen.
Hvor var vi så på eftermiddag efter der var, men hvad,
en del af aftenen her mandag, var det, hvordan
at de 18de, i løjten kan jeg vel holde fast i det
stillet, selv om de gøre ting kan græde mere eller

mindre forstyrrende ind. Noget andet jeg glæder mig
til er den koncert jeg skal høre i morgen. Der skal
der ikke mange musikere, jeg lidt omstændige inde
hos Stenderup, og så hørermæssigt, men det er vist
tilfældigt om de spille i de heder er det ind
i, og mange der jeg ikke, i det hele har jeg kom været
på det, for jeg tænkte til at rejse, og det har taget
et meget tid, så jeg har mange andre høringssteder at
glæde mig til. Men denne koncert, hvor hovednummeret
er Brahms' "Cello", den skal være. Den 18de.
Vi har den omagt, jeg kommer lige fra den og går
så på slutningen, d. v. s. Lidt om "Cello" af "Cello",
den bliver jeg for ikke at udelukke den smule klav
af Bitten som den nemt går sig i det. Det er
måske gald ikke at tage alt med, og det er uendeligt
det mere alvorligt, men man må da også gøre lidt gald
for en forening, og jeg er, om jeg så må sige, ikke mindre
helst nok til at gøre alle de gode andre ind i alle heder,
og så også (Lidende). Min musikalske venner syntes
at der ikke blev lidt nok sagt på de forskellige klav
færer, og det er også nok muligt at de for at få det
til at gå rigtig flyvende havde taget det mindre og
and mæske heder, men endnu er jeg ked af det mest til
at finde, at de tykke Cello lidt for meget væk
på klavfærerne, så det ikke længere føles så godt

sammen, som jeg kunde lide. Men det er nok bedre
at tale lidt om en anden koncert jeg har været
på i dag, og som mindst var lige så dejlig, vel især
fordi at dens tone, frosted jeg bedre og ikke som på
den anden koncert hvor jeg så som den blinde på fjernene.
Den koncert jeg nu vil nævne, blev spillet i en sal, høj
til loftet og vid til væggene og med Campagnen
som et dejligt tæppe på gulvet. Og blide toner gik
og blide fyldte det hele så man kunde blive
tøret af kunsthørelse. Muntre Scherzoes manglede
heller ikke, der var en campagnol som stødte dør og
åbne ind på marken, og det var meget komisk at se han
genne det og sige at dør her er så nær ind på det,
at han kunde give det et rap, og ned af en meget skid
bakke gik det. Må jeg bede Dig ved lejlighed give
Cathrine indlagte brev. Det sted i campagnen hvor jeg
var, var bare få skridt udenfor Ponte Molle. —
Hvis du læser dette brev vilde I vel i al hyggelighed i
de gamle stuer, og lykkeligt som vi kan få være
med at synge juleskærene næste dag, men man kan
jo ikke få både i jule og i æsk, og det er godt det,
ellers blev man altså forvædet. God I nu alle
må få en gladelig jul så var og skøn som muligt,
Med de bedste hilsener til alle og især Dig selv,
Den kære Jantina Skovgaard.